RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 16.150 van 8 januari 2025
in de zaak A. 243.539/VII-42.711

In zake : XXXXX
wonende te 3600 Genk
Albert Forgeurstraat 2/4
alwaar keuze van woonst wordt gedaan
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Sampermans
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Koningin Astridlaan 46

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 22 november 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 316.000 van 5 november 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 20 december 2024 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ zijn als dusdanig niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker kan dan ook geen schending van deze bepalingen inroepen omdat het bestreden arrest geen voldoende

motivering zou bevatten. Verder heeft kritiek op de motieven van de voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevochten beslissing van de verwerende partij geen betrekking op het bestreden arrest.

2. Ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoekers kritiek dat de verwerende partij in haar beslissing de zorgvuldigheidsplicht wel degelijk zou hebben geschonden en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dit had moeten vaststellen, heeft hetzij geen betrekking op het bestreden arrest, hetzij betrekking op de beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter echter niet bevoegd is..

3. In de mate dat verzoeker de juridische juistheid van de motivering van het bestreden arrest betwist, dient te worden opgemerkt dat de juistheid van de gegeven motieven geen verband houdt met de jurisdictionele motiveringsplicht. Verzoeker geeft niet aan welke bepaling of welk beginsel zou zijn geschonden door een voorgehouden onjuiste motivering.

4. Tot slot is verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad van State waarmee in 2009 een omzendbrief van de verwerende partij werd vernietigd, niet relevant voor de beoordeling van de wettigheid van het bestreden arrest.

5. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht januari tweeduizend vijfentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bryan Geerts	**Carlo Adams**